

КОМПАС: Посібник з освіти в області прав людини за участі молоді

RELIGION AND BELIEF

КОМПАС

Посібник з освіти в області прав
людини за участі молоді

ВІДОБРАЖЕННЯ МЕРЕЖЕВОГО ВМІСТУ

Що таке релігія та віра?

Свобода релігії або
переконань у документах з
прав людини

Що таке релігія та віра?

Віра — це стан розуму, коли ми вважаємо щось справжнім, хоча ми не впевнені на 100%, або ми не в стані довести це. Кожен має уявлення про життя і світ, в якому він живе. Взаємодоповнюючі переконання можуть утворювати системи вірувань, які можуть бути релігійними, філософськими чи ідеологічними.

Релігії — це системи вірувань, які спрямовують людство до духовності. Наступне визначення з Вікіпедії містить хороший огляд багатьох аспектів релігії:

Всі релігії, мистецтва і науки є гілками одного дерева. Всі ці устремління спрямовані на покращення життя людини, щоб підняття його зі сфери простого фізичного

Проблеми і порушення
свободи релігії або віри

Робота Ради Європи

Робота молоді, релігія та віра

ВІДОБРАЖЕННЯ МЕРЕЖЕВОГО ВМІСТУ

- [Мечеть у Сліпвілі](#)
- [Віруючі](#)
- [Сила квітів](#)
- [Планується оновлення](#)
- [Хронологія](#)
- [Хто я?](#)

КЛЮЧОВА ДАТА

27 січня
День пам'яті
жертв Голокосту

21 березня
Міжнародний день
боротьби за
ліквідацію расової
дискримінації

15 травня
Міжнародний день
відмови від
несення військової
служби з релігійних
міркувань

Релігія — це набір культурних систем, систем цінностей і світоглядів, які встановлюють відношення людства до духовності, а іноді й до моральних цінностей. Багато релігій мають розповіді, символи, традиції і священні історії, які призначені давати сенс життя або пояснювати походження життя чи Всесвіту. Вони, як правило, виводять мораль, етику, релігійні закони або бажаний спосіб життя від своїх ідей про космос і людську природу. [...] Багато релігій мають організовану поведінку, духовенство, визначення того, що являє собою дотримання чи членство, зібрання мирян, регулярні зустрічі або послуги для цілей шанування божества або для молитви, святі місця (або природні або архітектурні) і/або писання. Практика релігії може також включати проповіді, поминання діяльності бога або богів, жертвоприношення, фестивалі, свята, транс, присвяти, похоронні церемонії, шлюбні церемонії, медитацію, музику, мистецтво, танець, громадську службу або інші аспекти людської культури. Тим не менш, є приклади релігій, у яких деякі або багато з цих структурних аспектів, переконань або практик відсутні.¹

Віра в духовному вимірі життя існувала з незапам'ятних часів. Багато людських суспільств залишили нам історичні свідчення про свої системи вірувань, будь то поклоніння сонцю, богам та богиням, знанням добра і зла чи священні поклоніння. Стоунхендж, статуя Будди в Баміані, собор Альмудена в Мадриді, Улуру в Еліс-Спрінгс, сади Бахаї у Хайфі, Фудзіяма, священна гора Японії, Кааба в Саудівській Аравії або Золотий храм в Амрітсарі, всі несуть заповіт людського досвіду духовності, яка може бути об'єктивною реальністю чи результатом людського прагнення до пояснення сенсу життя і нашої ролі у світі. У простому розумінні, релігія описує «ставлення людей до того, що вони вважають священним, сакральним, святим, духовним чи божественним».² Це зазвичай супроводжується набором організованих обрядів, які виховують спільноту людей, які поділяють цю віру. Як вже говорилося вище, віра є більш широким терміном і вона також включає в себе «зобов'язання, які заперечують вимір існування за межами цього світу».³

Релігії та інші системи вірувань у нашому середовищі впливають на нашу ідентичність, незалежно від того, чи вважаємо ми себе релігійними або духовними, чи ні. Водночас, в інших частинах нашої ідентичності, нашої історії, наш підхід до інших релігій і груп, що розглядається, як «інший», впливатиме на те, як ми інтерпретуємо релігію або систему переконань.

Які релігії практикуються у вашій країні?

Релігії та пов'язані з ними соціальні та культурні структури зіграли важливу роль в історії людства. Як ментальні структури, вони впливають на те, як ми сприймаємо навколишній світ і цінності, які ми приймаємо або відхиляємо. Як соціальні структури, вони забезпечують допоміжну мережу і почуття приналежності. У багатьох випадках релігії стали основою структур влади і переплітаються з ними. Історія, давня та новітня, містить багато прикладів «теократичних» держав, будь то християнської, індійської, мусульманської, єврейської або іншої релігії. Поділ між державою і релігією з'явився не так давно і застосовується лише частково: є офіційні державні релігії у Європі та де-факто державні релігії. У більшості випадків це не створює особливої проблеми, поки це стримується за рахунок цінностей терпимості.

існування, вести людину до свободи.

Альберт Ейнштейн

21 May
World Day for
Cultural Diversity
for Dialogue and
Development

9 серпня
Міжнародний день
корінних народів
світу

21 вересня
Міжнародний день
миру

16 листопада
Міжнародний день
день
толерантності

Зміст

Права людини: Теми

Перелік вправ

Календар прав людини

Статистика стосовно прихильників релігії або переконань ніколи не може бути досить точною, враховуючи динамічний характер цієї моделі, а також той факт, що багато людей серед нас живуть в умовах, інколи відсутня свобода релігії та переконань. Тому наведені нижче статистичні дані призначені для того, щоб проілюструвати різноманітність глобальної картини. Цифри вказують приблизну кількість прихильників найбільших релігій ⁴:

Традиційна африканська та діаспорна	100 мільйонів
Бахаїзм	7 мільйонів
Буддизм	376 мільйонів
Као Дай	4 мільйони
Китайська традиційна релігія	394 мільйонів
Християнство	2.1 мільярда
Індуїзм	900 мільйонів
Іслам	1.5 мільярда
Джайнізм	4.2 мільйонів
Іудаїзм	14 мільйонів
Нео-Язичництво:	1 мільйон
Споконвічно-корінні (племінні релігійні, етнічні релігійні або анімісти)	300 мільйонів
Растафаріанство	600 тисяч
Синтоїзм	4 мільйони

Я вважаю нерелігійних людей першопрохідниками.
Анандабаї Жоше, перша індуїстська жінка і перша індійська жінка, яка отримала медичний ступінь

Сикхізм	23 мільйони
Спіритизм	15 мільйонів
Тенріїзм	2 мільйонів
Унітарна-Універсалізм	800 тисяч
Зороастризм	2.6 мільйонів

Кількість світських, нерелігійних, агностиків і атеїстів оцінюється в 1,1 мільярда осіб.

Які релігії відсутні у цьому списку?

Різні релігії і вірування давно існували в європейському регіоні. Під час деяких історичних періодів Європа надала притулок переслідуваним релігійним групам і сприяла процвітанню різноманіттю релігій та вірувань. Однак, в інших випадках європейські країни стали жертвами фанатизму і були занурені в «релігійні війни», приміром Тридцятилітня війна у 1618–1648 роках, яка призвела до вбивства однієї третини населення континента.

Неправильне використання та зловживання релігійними аргументами призвело до виправдовування жорстоких конфліктів і війн, переслідувань і нетерпимості. Незалежно від того, як ми розуміємо цю історичну спадщину, в

Європі існує широкий спектр релігій і вірувань, які вони мають і матимуть вплив на наші суспільства. Таким чином, релігія і віра є важливими факторами, які слід враховувати у зв'язку з молоддю та молодіжною роботою, тому що прямо або непрямо вони впливають на особистість і почуття приналежності молодих людей.

Кожен диктатор використовує релігію як опору, щоб зберегти себе при владі.
Беназір Бхутто

Свобода релігії або переконань у документах з прав людини

Кожна людина має право на свободу думки, совісті і релігії; це право включає свободу змінювати свою релігію або переконання і свободу сповідувати свою релігію або переконання як одноособово, так і разом з іншими, прилюдним або приватним порядком в ученні, богослужінні і виконанні релігійних та ритуальних обрядів.

Загальна декларація прав людини, стаття 18

Пізніше це було підтверджено в Міжнародному пакті про громадянські і політичні права, а також у ряді регіональних обов'язкових документів з прав людини, в тому числі в Африканській хартії прав людини і народів (стаття 8) або в Європейській конвенції про захист прав людини та основних свобод (стаття 9).

Комітет ООН з прав людини підкреслює, що ця свобода є «далекосяжною та

Ніколи не нав'язуйте іншим те, що ви б не обрали для себе.
Конфуцій

глибокою», що вона «охоплює свободу думки з усіх питань, особисте переконання і відданість релігії або переконанням проявляється як індивідуально, так і спільно з іншими», що свобода совісті повинна дорівнювати релігії та переконанням і захисту «теїстичних, неатеїстичних та атеїстичних переконань, а також праву не сповідувати жодної релігії або переконань».⁵ Відповідно, будь-яка серйозна віра або переконання — чи є людина сикх, виступає проти полювання, пацифіст, мормон, вегетаріанець або ідеологічно підтримує рух проти зміни клімату — може бути захищена цим правом.

Ця свобода в міжнародному праві історично була зосереджена на релігійній свободі громад меншин. На сьогодні закони, що забезпечують свободу релігії та переконань більше не зосереджені на необхідності збереження статус-кво, щоб не підірвати регіональну безпеку, і наголошують на ряді проблем, включаючи недискримінацію, рівність та гідність. Ті, хто відстоюють цю свободу, мають соціальні, а також індивідуальні обґрунтування, надаючи людям можливості для (відкритого) пошуку, (енергійного) обговорення та (вільного) відстоювання переконань, які вони вибирають, окремо або разом з іншими. Досягнення сприятливих умов для цих вимог свободи вимагають не тільки невтручання за ознакою релігії або переконань з боку держави, але й позитивних заходів, які необхідно здійснити для досягнення і підтримки таких умов у суспільстві в цілому. На практиці це має включати, наприклад, можливість надавати місця поклоніння або надавати моральну і релігійну освіту.

Чи є ви членом якоїсь релігійної громади? Як ви потрапили до неї?

Як і всі інші права людини, ця свобода не «виділяє» інші свободи, а іноді вона вступає в протиріччя з іншими правами людини, такими як свобода думки та її вираження і свобода від дискримінації за ознакою статі, сексуальної орієнтації. Це знайшло своє відображення, наприклад, у структурованій статті 9 Європейської конвенції про права людини: є абсолютний захист права релігійних переконань, совісті та думки, але маніфестації отримують тільки кваліфікований захист доти, доки вони не порушують інші права людини.

Європейська конвенція про захист прав людини та основних свобод

Стаття 9

1. Кожен має право на свободу думки, совісті та релігії; це право включає свободу змінювати свою релігію або переконання, а також свободу сповідувати свою релігію або переконання під час богослужіння, навчання, виконання та дотримання релігійної практики і ритуальних обрядів як одноособово, так і спільно з іншими, як прилюдно, так і приватно.

2. Свобода сповідувати свою релігію або переконання підлягає лише таким обмеженням, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах громадської безпеки, для охорони публічного порядку, здоров'я

Не робіть іншому того, що ви не хочете, щоб зробили вам.
З папірусу Давнього Єгипту

Не робіть іншим того, що б дратувало вас, якби з вами зробили таке інші.
Ізократ

чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб.

Свобода релігії і переконань, у тому числі свобода змінювати релігію, має важливе значення для всіх нас в наших пошуках сенсу, нашого повного розвитку, нашої ідентичності і нашого вираження як членів громади або громад. Чи маємо ми тверду релігію або віру чи ми ще не визначилися, або навіть якщо нас не хвилює релігія або переконання, ця свобода має значення для людей і суспільств, які вони будують.

Чи є громади у вашій країні, які не мають такого ж рівня свободи релігії та переконань, як інші?

Проблеми і порушення свободи релігії або віри

Протягом історії релігії багато релігійних та соціальних функцій було вбудовано в середовище, де практикувалася конкретна релігія, і вони відображені в культурі та політиці. Багато деталей літератури, поезії, мистецтва і музики, дрес-код і способи організації спільного життя були виведені з релігій. Релігія наклала сильний відбиток на культуру, який можна побачити, наприклад, на святах, на бенкетах, на весільних церемоніях, похоронних церемоніях, в паломництві, в носінні релігійних символів (наприклад, ювелірні або дрес-коди) або у фізичних змінах тіла, наприклад, чоловіче обрізання.

Вплив релігій може стати навіть сильнішим, коли країни приймають державну релігію або релігійну ідеологію. У таких ситуаціях релігія та релігійні аргументи можуть переплітатись із політичними, економічними чи соціальними міркуваннями.

Ступінь, в якій свобода думки, совісті і релігії дозволяють відмітну практику громаді віруючих, які відрізняються від іншої частини суспільства, часто обговорюється в рамках спільноти з прав людини. Приклади цього включають ставлення до жінок на релігійних керівних посадах, традиційні обряди за участю дітей, закони, що стосуються шлюбу, розлучення або поховання, заборона на зображення божественних істот або інших релігійних діячів і так далі.

У таких контекстах органи з прав людини розкритикували б шкідливу практику, незалежно від того, чи їм традиційно сприяли окремі культури, нації або релігії. Така критика — це не напад на культуру, національність або релігію, а спроба знайти баланс між правом своїх релігій і переконань та іншими правами людини, оскільки деякі з цих методів можуть призвести до

Релігійні групи, як і інші групи, повинні бути толерантними до критичних публічних заяв та суперечок стосовно діяльності, навчання та вірування за умови, що така критика не означає навмисну і незаслужену образу і не є підбурюванням до порушення громадського спокою або дискримінування прихильників тієї чи іншої релігії.

Венеціанська комісія Ради Європи

Не приписуй іншим того, чого би не приписав собі і не кажи такого, чого не

серйозних порушень прав людини. Шкідлива традиційна практика включає нанесення каліцтв жіночим геніталіям, перевагу народження хлопчиків (які можуть проявитися в секс-селективних абортах, не в змозі піклуватися про новонароджених дівчаток, дискримінації в галузі освіти на користь синів, дискримінації в сфері харчування), домовлені або примусові шлюби, шлюб дітей, злочини, пов'язані з приданим і злочини виправдані «чесною», виняток або обмеження деяких прав осіб, які не є прихильниками більш потужної релігійної групи в даному суспільстві, сегрегація відповідно до релігійних ознак і так далі. Така практика непропорційно зачіпає жінок і дітей: виклик традиції використовується для виправдання дискримінації на основі статі і віку. Крім того, в ряді випадків ситуації, які з точки зору прав людини є порушенням людської гідності, залишаються невизнаними, табу і безкарними. Лише деякі з цих методів засновані на релігійних приписах; той факт, що вони глибоко закріплені в культурі і традиціях, не полегшують їх ліквідації. Зміни повинні прийти через законодавчі зміни, освіту та розширення прав і можливостей.

робиш сам.
Бахаулла

Протягом всієї історії релігії відігравали вирішальну роль у введенні обмежень на людську діяльність з метою захисту фізичної та психологічної недоторканності і гідності інших людей. Навіть незважаючи на те, що релігійні філософії зробили свій внесок у розвиток совісті прав людини і гідності, права людини, пов'язані з релігією та переконаннями, більше не є винятками з напруженості і протиріч, які присутні в документах з прав людини, ніж інші права. Як видно у випадку шкідливої традиційної практики, іноді переконання або вірування використовуються, щоб виправдати відверту фізичну шкоду з тяжкими наслідками для здоров'я.

Чи є у вашій громаді/ах релігійні практики, які ви вважаєте шкідливими?

Дискримінація і нетерпимість за ознакою релігії або переконань

Релігійну нетерпимість можна спостерігати на різних рівнях: серед прихильників однієї релігії (внутрірелігійна нетерпимість); між однією релігією або релігійним ставленням та іншим, що проявляється у різних формах конфліктів між особами та групами осіб (інтеррелігійна нетерпимість), у вигляді конфронтаційного атеїзму або конфронтаційного теїзму, які є нетерпимими до вільного вибору і практики інших релігій або вірувань, чи у вигляді анти-секуляризму. Релігійну нетерпимість часто плутають з ксенофобією та іншими формами дискримінації, іноді це також використовується для виправдання дискримінації.

Більшість порушень прав людини, пов'язаних зі свободою релігії і переконань, також пов'язані зі свободою від дискримінації. Дискримінація за ознакою віросповідання і переконань суперечить правам людини, але її, тим не менш, відчуває багато людей щодня по всій Європі. Той факт, що релігію часто плутають з культурою, національною та етнічною приналежністю, робить його більш складним, але і більш болючим на індивідуальному рівні: ви можете зазнавати дискримінації за ознакою релігійної приналежності, навіть якщо ви не вірите в релігію, з якою ви пов'язані.

Не раньте інших таким
чином, як ви відчуваєте,
це ранило б вас.
Уданаваарга

Дискримінація і нетерпимість впливає негативно на суспільство в цілому, і особливо на молодих людей, які відчувають цей вплив. Такі наслідки включають в себе:

- Низька самооцінка
- Самосегрегація
- Внутрішнє пригнічення
- Виключення зі шкільних заходів
- Нереалізація потенціалу
- Залучення до насильницьких екстремістських ідеологій
- Виключення зі школи
- Проблеми із здоров'ям / депресія ⁶

Релігійна нетерпимість також використовується для підживлення ненависті і сприяння розвитку збройних конфліктів не стільки тому, що вона є причиною конфлікту, але через те, що релігійна приналежність використовується для створення ліній поділу, як це демонструють збройні конфлікти на Балканах і Кавказі. Наслідки міжнародного тероризму і «війни з тероризмом» були особливо руйнівними в Європі та за її межами, зокрема тому що релігійна нетерпимість змішується з ксенофобією та расизмом.

Жодна соціальна група, релігія або співтовариство не має монополії на дискримінацію. Незважаючи на те, що рівень захисту свободи релігії та переконань значно варіюється залежно від країн-членів Ради Європи, релігійна нетерпимість і дискримінація впливає на всіх в Європі.

Нетерпимість і дискримінація щодо мусульман (ісламофобія)

Особливе занепокоєння у ряді європейських країн викликає зростання ісламофобії, страх і ненависть до ісламу, що призводить до дискримінації щодо мусульман або людей, пов'язаних з ісламом. Іслам є найбільш поширеною релігією в Європі після християнства і найголовнішою релігією в різних державах-членах Ради Європи. Ворожість по відношенню до ісламу, як до релігії і мусульман, зокрема, відповідно до «війни з терором», виявила глибокі упередження проти мусульман в багатьох європейських країнах. Зі сприйняттям релігії Ісламу, пов'язаної тільки з тероризмом та екстремізмом, ісламофобія сприяла негативному ставленню до ісламу і мусульман, помилково узагальнюючи бойовий релігійний екстремізм і ультра консерватизм стосовно всіх мусульманських країн і мусульманських народів. Ця нетерпимість і стереотипне бачення ісламу проявляється в ряді напрямків, починаючи від усної чи письмової образи мусульман, дискримінації в школах і на робочих місцях, а також психологічного тиску або прямих нападів на мечеті і фізичних осіб, особливо жінок, які носять хустки.⁷ У цьому контексті ЗМІ зіграли свою роль, пропонуючи часом образ мусульман, який був спотворений з хибним стереотипом і дискредитуючий.

Для всіх закон полягає в
одному слові: Люби
ближнього свого, як самого
себе.
Святий Павло

Як і інші жертви дискримінації за ознакою релігійної приналежності, дискримінація щодо мусульман може поєднуватися з іншими формами дискримінації та ксенофобії, такі як анти-іммігрантські настрої, расизм та сексизм.

Шість поточних упереджень про мусульман

Всі однакові: мусульмани розглядаються як однакові, незалежно від їх національності, соціального класу і політичних поглядів і від того, чи вони дотримуються своїх переконань і практик.

Всі мотивовані релігією: вважається, що найважливіша річ для мусульман за будь-яких обставин є їхня релігійна віра. Тому, наприклад, якщо мусульмани вдаються до насильства, передбачається, що це тому, що їх релігія виступає за насильство.

Зовсім «інші»: мусульмани розглядаються як абсолютно «інші»: вони такі, що взагалі не мають інтересів, потреб чи цінностей, спільних з людьми, які не мають мусульманського оточення або мають їх мало.

Культурно та морально нижчі: мусульмани розглядаються як культурно і морально нижчі і схильні до ірраціонального і жорстокого, нетерпимого ставлення до жінок, презирливі до світоглядів, які відрізняються від їхніх власних, і ворожі та ненавидять «Захід» без поважної причини.

Загроза: мусульмани розглядаються як загроза безпеці, в мовчазній або відкритій підтримці міжнародного тероризму і що вони прагнуть до «ісламізації» країн, де вони живуть.

Співпраця неможлива: Як наслідок попередніх п'яти уявлень стверджується, що не існує жодної можливості активного партнерства між мусульманами і людьми інших релігійних чи культурних традицій.

Керівні принципи для викладачів по боротьбі з нетерпимістю і дискримінацією стосовно мусульман, ОБСЄ / БДІПЛ, Ради Європи та ЮНЕСКО

Антихристиянські настрої (християнофобія)

Християнофобія відноситься до кожної форми дискримінації та нетерпимості відносно деяких або всіх християн, християнської релігії або практики християнства. Як і інші форми дискримінації на основі релігії, винними можуть бути прихильники інших релігій, — часто головних релігій, в такій ж мірі, як світські установи. Ворожість щодо християн проявляється в нападах на місця відправлення культу, словесні образи і, зокрема, в країнах, де християни становлять меншість, обмеження на будівництво та іноді закриття церков чи монастирів. Особливе занепокоєння викликає зростання нападів на християн на Близькому Сході. Рекомендація Парламентської Асамблеї з цього питання закликає, серед іншого, до необхідності «підвищення обізнаності про необхідність боротьби з усіма формами релігійного фундаменталізму і маніпулюванням релігійними переконаннями з політичних причин, які так часто сьогодні є причиною тероризму. Освіта і діалог є двома важливими інструментами, які сприяли запобіганню такого зла⁸.

Чи стикалися ви коли-небудь з будь-якою упередженістю по відношенню до вас через вашу релігію або вірування? Як ви відреагували?

Антисемітизм

Антисемітизм — це ворожість по відношенню до євреїв як релігійної або етнічної групи, що часто супроводжується соціальною, економічною та політичною дискримінацією — це приклад поєднання расизму та релігійної дискримінації. Незважаючи на те, що прямою мішенню антисемітизму є єврейський народ, мотивація для дискримінації та насильства не обов'язково ґрунтується на основі іудаїзму як релігії, а на євреях як народі.

В повідомленнях правозахисних організацій регулярно заявляються про тривожні меседжі стосовно зростання числа антисемітських нападів, що супроводжуються в деяких країнах, зростанням кількості відкритих антисемітських промов на політичній арені. Події включають напади на єврейські школи, «в той час, як єврейські учні зазнали нападів, переслідувань, і постраждали на своєму шляху до школи і зі школи або в класі, в тому числі з боку своїх однокласників. Педагоги повідомляють, що термін «євреї» стало популярним лайливим словом серед молоді».⁹ Таким чином, замість обмеження антисемітизму екстремістськими колами, підтримка його збільшується.

У своїй рекомендації № 9 про боротьбу з антисемітизмом, яка була прийнята в 2004 році, Європейська комісія проти расизму та нетерпимості, серед іншого, рекомендує державам-членам закріпити кримінальне законодавство, яке б передбачало покарання за антисемітські дії, такі як:

- публічний заклик до насильства, ненависті, дискримінації, публічні образи, наклепи і погрози, спрямовані на людину або групу осіб за ознакою їх дійсної або ймовірної єврейської національності або походження
- громадські висловлювання з антисемітською метою ідеології, які принижують або завдають шкоди групі осіб на підставі їх єврейської національності або походження
- публічне заперечення, тривіалізація, виправдання чи потурання Шоа та злочинам геноциду, злочинам проти людяності або військовим злочинам, скоєних стосовно осіб за ознакою їх єврейської національності або походження
- наруга і профанація єврейської власності та пам'яток з антисемітською метою
- створення або керівництво групою, що пропагує антисемітизм.

Релігійна нетерпимість і дискримінація не обмежується антисемітизмом, християнофобією або ісламофобією. Серед багатьох інших форм дискримінації є невизнання деяких релігій та відмінності у ставленні до них. Таким чином, релігії та системи вірувань можуть бути заборонені, переслідуватися або ретельно контролюватися через їх, нібито, «релігійний» характер або їх непотрібність на підставі «незначимості».

Важливо нагадати, що свобода релігії та віри включає право змінювати релігію і право не дотримуватися релігії, або проголошувати релігію.

Що станеться, якщо ви вирішите прийняти релігію, відмінну від релігії вашої сім'ї і громади?

Незважаючи на зростання і поширення проявів релігійної нетерпимості, важливо мати на увазі, що релігія і права людини є цілком сумісні і що тільки система прав людини може забезпечити свободу релігії та переконань для всіх. В історії Європи, дійсно, багато прикладів насильства і варварства в ім'я

Чиніть з людьми так, як би ви хотіли, щоб чинили з вами і не робіть того, чого ви не хотіли б, щоб робили вам.

Пророк Мухаммед

Ніколи не слід робити іншому те, що, на вашу думку, шкідливо для вас. Це,

релігії. Ці акти були здійснені і виконувалися чоловіками і жінками, які не керувалися релігійними мотивами, але мотивами людей.

На щастя, історія та реальність нашого світу також є живим свідченням оптимізму релігійного різноманіття: жодне суспільство не є монорелігійним і жодна система мислення ніколи не переважала, навіть в найбільш крайніх формах тоталітаризму. Крім того, є набагато більше прикладів людей, що приймають один одного, незважаючи на релігійні відмінності і часто об'єднаних в своїй відмінності, ніж прикладів нетерпимості.

коротко кажучи — правило
дхарми.
Бріхаспаті, Махабхарата

Робота Ради Європи

Біла книга з міжкультурного діалогу «Жити разом, як рівні у своїй гідності» (2008 року) Ради Європи визнає, що ряд релігійних і світських концепцій життя збагатили культурну спадщину Європи, і наголошує на важливості міжрелігійного, внутрішньо-релігійного та іншого діалогу для просування взаєморозуміння між різними культурами. У ній також підкреслюється, що Рада Європи «залишиться нейтральною по відношенню до різних релігій водночас, захищаючи свободу думки, совісті і релігії, права і обов'язки всіх громадян, і відповідну автономію держав та релігій».¹⁰

Сприяння релігійній терпимості та міжконфесійному діалогу також є одним з пріоритетів молодіжної політики Ради Європи. В рамках ряду заходів, організованих у рамках кампанії «Усі різні — усі рівні» в 2007–2008 роках, були розроблені рекомендації та плани дій з розвитку міжрелігійного діалогу, зокрема в Європейській молодіжній роботі, в тому числі в Стамбульській декларації молоді про міжрелігійний та міжкультурний діалог в молодіжній роботі ¹² і в Казанському плані дій¹³. Всі ці документи підкреслили вирішальну роль молоді та молодіжних організацій у сприянні змінам по відношенню до релігійної терпимості.

Сфера освіти може стати платформою для напруженості з прав людини, пов'язаних з релігією і вірою, як і в тих випадках, коли зміст освіти критикувався як такий, що обмежує свободи релігії та переконань, або у випадках, коли релігійні символи, що використовуються школами або студентами, привели до конфліктів. Водночас, освіта також є однією з найбільш важливих сфер життя, що може протидіяти стереотипам та забобонам. У цьому дусі БДІПЛ, Рада Європи та ЮНЕСКО опублікували «Посібник для викладачів по боротьбі з нетерпимістю і дискримінацією стосовно мусульман».¹⁴ Цей документ призначений для підтримки викладачів, методистів, експертів освітньої політики, а також неурядових організацій, що діють в сфері неформальної освіти у своїй роботі проти ісламофобії.

Дізнайтеся більше про
релігійне розمانіття та
міжкультурну освіту можна в
довіднику Ради Європи для
шкіл.¹¹

Релігія і віра в Європейському суді з прав людини

Фольгерьо та інші проти Норвегії (2007 рік)

Батьки виграли суд у Страсбурзі справу щодо скасування обов'язкових релігійних занять однієї конкретної конфесії християнства. Суд встановив, що держава порушила статтю 2 Протоколу № 1, яка говорить: «Нікому не може бути відмовлено в праві на освіту. При здійсненні будь-яких функцій, які вона передбачає в галузі освіти і навчання, держава повинна поважати право батьків забезпечувати таку освіту і навчання відповідно до своїх власних релігійних і філософських переконань».

Лаутсі проти Італії (2011 рік)

Діти пані Лаутсі відвідували державну школу, де у всіх класах були розп'яття на стінах, що, як вважається, суперечить принципу відділення церкви від держави, за допомогою якого вона хотіла виховувати дітей. Пані Лаутсі поскаржилася в суд, що це порушення статті 9 (свобода думки, совісті і релігії) та статті 2 Протоколу № 1 (право на освіту).

Суд не знайшов у цьому порушення, це відбулося винятково через те, що питання про релігійні символи у класах було питанням, яке входить до компетенції держави, за умови, що рішення в цій галузі не призвело до форми виховання і не було нічого, щоб припустити, що влада спричинила нетерпимість по відношенню до учнів, які вірили в інші релігії, були невірні або хто притримувався нерелігійних філософських переконань.

Ерджеп проти Туреччини (2011 рік)

Ця справа стосувалася відмови заявника, свідка Єгови, від проходження військової служби з ідейних міркувань і його послідовних переконань з цієї причини.

Суд встановив порушення статті 9 і порушення статті 6 (право на справедливий судовий розгляд). Він запропонував Туреччині прийняти законодавство про осіб, що відмовляються нести військову службу і ввести альтернативну форму служби.

Рамкова конвенція про захист національних меншин також захищає релігію як елемент самобутності меншин. «Сторони зобов'язуються сприяти створенню умов, необхідних для осіб, які належать до національних меншин, можливості підтримувати і розвивати свою культуру, а також зберігати основні елементи їх особи, а саме їх релігію, мову, традиції та культурну спадщину» (стаття 5) і забороняє примусову асиміляцію.

Робота молоді, релігія та віра

Релігія є проблемою, з якою зіштовхується багато молодих людей в своєму повсякденному житті, дома, у громадських місцях, на роботі або в школі. Молодіжна робота може допомогти зробити релігійні відмінності фактором культурного збагачення для молодих людей, а не бути джерелом конфронтації, особливо через призму взаєморозуміння, терпимості і прийняття відмінностей.

Незалежно від того, чи молодіжні працівники працюють на місцевому, регіональному чи міжнародному рівні, вони повинні знати про потенційну роль і вплив релігії і віри на процес будь-якого моменту діяльності, а також на заплановані цілі діяльності. Прийняття різноманіття є гарною відправною

Ніщо, що дихає, що існує, що живе, або що має сутність, або потенціал життя, не має бути знищене, або кероване, або підкорене, або ображене, або заперечене по своїй суті чи потенціалу. Так само, як печаль або біль не бажані для вас, так і все, що

точкою; чудовим способом продовження процесу є сприяння різноманітності, як джерела сили. Все більша кількість молодіжних організацій активно працюють в сфері міжрелігійного діалогу, розвитку діалогу між рівними собі і навчають бути самокритичними до власних релігійних традицій з метою підвищення розуміння.

дихає, існує, живе, або є у вас
— є сутністю життя.
Акаранга Сутра

Беручи до уваги відмінності віри і практики всередині групи до і під час вправ можна сприяти кращій атмосфері в групі з самого початку. Знання про деякі з ритуалів і практик різних релігій можуть бути дуже корисними і важливими для нормального функціонування та успішності молодіжних заходів. Врахування правил харчування, місце і час для молитви, релігійного календаря і щоденних практик різних релігійних груп (наприклад, суботники, п'ятнична молитва, Рамадан, неділя, святкові дні) можуть допомогти організаторам молодіжних заходів забезпечити спокійну атмосферу взаємоповаги, а також уникнути проблем перебування і сприяти ефективності вправ. Особливості формування місця вправ та очікування від середовища розміщення так само важливі, задля демонстрації поваги до потреб учасників групи.

Ступінь чутливості до релігійної різноманітності всередині групи буде створювати певну позитивну мотивацію і цікавість до релігійної практики та вірувань інших. Також може сприяти взаємній повазі і розумінню допомоги в подоланні будь-яких сильних забобонів, пов'язаних з релігійними віруваннями та практикою.

Яке значення має релігійна терпимість у вашій роботі з молоддю?

Велика кількість роботи з молоддю базується на вірі, а також є багато конфесійних молодіжних організацій. Рада молодіжного сектора Європи тісно співпрацює з різними міжнародними релігійними молодіжними організаціями і заохочує співпрацю між ними. До навчальних занять та навчальних заходів в Європейському молодіжному центрі регулярно залучені такі організації як:

- Екуменічна Рада молоді у Європі
- Європейський альянс Християнських асоціацій для юнаків
- Європейська Рада молоді Бахаї
- Європейське Братство християнської молоді
- Європейський союз єврейських студентів
- Форум європейської мусульманської молоді та студентських організацій
- Міжнародна федерація католицьких молодіжних організацій
- Міжнародний рух католицької аграрної та сільської молоді Європи
- Міжнародна Католицька студентська молодь — Міжнародний рух студентів-католиків
- Ісламська конференція молодіжний форум для діалогу та співробітництва
- Пакс Крісті молодіжний форум
- Всесвітнє братство православної молоді «Синдесмос»

Возлюби ближнього свого, як
самого себе.
Левіт

- Сирійський Всесвітній Альянс
- Європейська Асоціація молодих жінок-християнок
- Всесвітня Федерація студентів-християн

Деякі з цих організацій зібралися в рамках Європейського молодіжного форуму і створили конфесійні групи молодіжних організацій для того, щоб дізнатися один про одного, сприяти різноманітності та боротися з дискримінацією та ненавистю. Інтегровані під егідою Європейської організації колективного навчання, Європейський союз єврейських студентів, Екуменічна Рада молоді в Європі, Форум європейської мусульманської молоді та студентських організацій, Міжнародна федерація католицьких молодіжних організацій, Міжнародний рух студентів-католиків, Світова Федерація студентів-християн, розробили в 2008 році Набір інструментів з міжрелігійного діалогу в роботі з молоддю під назвою

«Віри живуть разом». Набір інструментів, опублікований Європейським молодіжним форумом, містить інформацію про монотеїстичні релігії і пропонує кілька методик та вправ, щоб зрозуміти і переформатували забобони та стереотипи, пов'язані з релігією і сприяти міжрелігійному діалогу. Набір інструментів можна завантажити з Інтернет-сайту Європейського молодіжного форуму(www.youthforum.org) або з сайту організацій- партнерів.

Розглядай виграш ближнього твого, як свій власний виграш і втрати ближнього твого, як свої власні втрати.

Тай Шан Кан Ін Пйень

Посилання

1 <http://en.wikipedia.org/wiki/Religion> (Станом на 9 липня 2012 р.)

2 Релігія (2007) Британська енциклопедія на: www.britannica.com/eb/article-9063138

3 Лінда Вудхед, з Ребеккою Катто: «Релігія і віра»: Виявлення проблем і пріоритетів. Рівність і комісія з прав людини, 2009 iii www.equalityhumanrights.com/uploaded_files/research/research_report_48_religion_or_belief.pdf

4 Основні релігії світу, упорядковані за числом прихильників: www.adherents.com/Religions_By_Adherents.html

5 Зауваження загального порядку 22 Комітету ООН з прав людини за статтею 18 МПГП

6 БДІПП / ОБСЄ, Рада Європи, ЮНЕСКО, директиви для педагогів по боротьбі з нетерпимістю і дискримінацією стосовно мусульман, 2011

7 ФПР (Форум проти ісламофобії і расизму), за адресою: www.fairuk.org/introduction.htm

8 Рекомендація 1957 (2011) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Насильство проти християн на Близькому Сході»

9 ОБСЄ-БДІПП та Яд ва-Шем, Звертаючись до антисемітизму: чому і як? Керівництво для викладачів, 2007

10 Рада Європи, Біла книга з міжкультурного діалогу «Жити разом, як рівні у своїй гідності», Започаткована Радю Міністрів Європи закордонних справ у своєму 118-му засіданні на рівні міністрів (Страсбург, 7 травня 2008 р.), с. 23, за адресою:

www.coe.int/t/dg4/intercultural/Source/Pub_White_Paper/White%20Paper_final_revised_EN.pdf Див. також декларацію Сан-Марино 2007

11 www.coe.int/t/dg4/education/edc/Source/Pdf/Coordinators/2006_14_CDED_ReligiousDiversity.pdf

12 «Стамбульська молодіжна Декларація про Міжрелігійний та міжкультурний діалог в молодіжній роботі», симпозиум Міжрелігійний і міжкультурний діалог у молодіжній роботі, Стамбул, Туреччина, 27–31 березня 2007 року www.coe.int/t/dg4/youth/Source/Resources/Documents/2008_Istanbul_Declaration_en.pdf

13 Казань План дій», Міжнародний молодіжний форум «Міжкультурний діалог і його релігійний вимір», Казань, Республіка Татарстан, Росія, 30 листопада — 4 грудня 2008 року: www.coe.int/t/dg4/youth/Source/Resources/Documents/2008_Kazan_Action_Plan_en.pdf

14 Керівні принципи для викладачів по боротьбі з нетерпимістю і дискримінацією стосовно мусульман, БДІПП / ОБСЄ, Рада Європи, ЮНЕСКО, 2011: www.coe.int/t/dg4/education/edc/resources

COUNCIL OF EUROPE PORTAL

Council of Europe, Avenue de l'Europe F-67075 Strasbourg Cedex - Tel. +33 (0)3 88 41 20 00 - Fax. +33 (0)3 88 41 20 00

Disclaimer - © Council of Europe 2016 - © photo credit - Contact - RSS